

ESBJERG SYNGER

Halla á Norði

teaterlærer, Kulturskolen Esbjerg

&

Gabriella Bergman

ensemblechef, Esbjerg Ensemble

introducerer sange

Pia Hansen, klaver

Lørdag den 21. juni 2025 kl. 14.00

I.C. Møllerparken

Arrangør:

**ESBJERG
SANGAKADEMI**

Tú alfagra land mítt

Melodi: Peter Alberg, 1907

1. Tú alfagra land mítt, mín dýrasta ogn!
Á vetri so randhvítt, á sumri við logn,
tú tekur meg at tær, so tætt í tín favn.
Tít oyggjar so mætar, Gud signi tad navn,
sum menn tykkum góvu, tá teir tykkum sóu,
ja, Gud signi Føroyar, mítt land!

2. Hin solglans, som svæver om sommergrøn li,
og stormen, som kræver mangt liv vintertid,
og mørket, som dølger mig fjeldryg og tind,
og lyset, som bølger og hvisker i sind:
alt strenge, som klinger og lønligt mig tvinger
at værge dig, Færø, mit land!

3. Mit knæ vil jeg bøje i bøn til dig, Gud:
Din fred, o du høje, lad bringe mig bud!
Min sjæl vil jeg sænke i dit nådebad,
så tør den vel tænke - frimodig og glad -
at frembære mærket, som vidner om værket,
der tjener dig, Færø, mit land!

Tekst: Símun av Skarði, 1905

Oversat af Tormod Jørgensen, 1928

Du danske sommer, jeg elsker dig

Melodi: Otto Mortensen, 1932

1. Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand!
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

2. Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

3. Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

4. Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

5. Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din trolddom spændte fra egn til egn!
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

6. Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg véd, dit hjerte er guld endda.

Tekst: Thøger Larsen, 1923

Rò

Melodi: Martin Joensen, 1983

1. Solskinsstilheden om os nu,
luften favnende sval.
Ene, levende, jeg og du,
usagte ord, der fortæller mig alt.

*Jorden vores og himmelen med.
Dugvådt nu græsset ler.
Elven lokker og hvisker om fred:
Vær altid hos mig her.*

2. Stille støvregn så silkefin,
køler rødrende hud.
Glædesmætte, velsignet vi,
aldrig var verden så ægte som nu.

Jorden vores og himmelen med ...

3. Dagmæt sol søger mørkeblund,
klokken dvælende slår.
Skumringstrolde vil fred en stund,
hørte du bjergenes brusende kor?

Jorden vores og himmelen med ...

4. Måne, vågeblus vær i nat,
tåge, dyne vær du!
Alnaturen med drømme ladet;
magiske verden, vær altid som nu.

Jorden vores og himmelen med ...

5. Morgen, hør, lad os vente lidt,
hvil i nattens logi.
Vågemanden vil værne blidt,
hvisker i stilheden: Alt står dig bi.

Jorden vores og himmelen med ...

*Tekst: Martin Joensen, 1983
Oversat af Kirsten Brix, 2019*

Den danske sang er en ung blond pige

Melodi: Carl Nielsen, 1926

1. Den danske sang er en ung, blond pige,
hun går og nynner i Danmarks hus,
hun er et barn af det havblå rige,
hvor bøge lytter til bølgers brus.
Den danske sang, når den dybest klinger,
har klang af klokke, af sværd og skjold.
Imod os bruser på brede vinger
en sagatone fra hedenold.

2. Al Sjællands ynde og Jyllands vælde,
de tvende klange af blidt og hårdt,
skal sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.
Og tider skifter, og sæder mildnes,
men kunst og kamp kræver stadig stål;
det alterbål, hvor vor sjæl skal ildnes,
det flammer hedest i Bjarkemål.

3. Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,
og lære kan vi af nattergale,
af lærken over den grønne vang.
Og blæsten suser sin vilde vise,
og stranden drøner sit højtidskvad;
fra hedens lyng som fra stadens flise
skal sangen løfte sig, ung og glad.

Tekst: Kai Hoffmann, 1926

Hvis jeg kunne synge

Melodi: Stanley Samuelson, 1986

1. Hvis jeg kunne synge
så længselen fandt vej
alle hjertets sange
||: min elskede til dig :||

2. Hvis jeg kunne græde
i en nattestund
alt mens gode guder
||: de skænkede dig en blund :||

3. Græde stille længe
til natten er forbi
mellem sneens driver
||: græd jeg dig en sti :||

4. Hvis jeg kunne hviske
så du hørte mig
sommerens smukke blomster
||: græd jeg frem til dig :||

5. Hvis jeg kunne mildne
din melankoli
så dit øje lyste
||: vint'ren er forbi :||

Tekst: J.H.O. Djurhuus, 1904

Oversat af Per Jensen og Stanley Samuelson

Noget om helte

Melodi: Robert Normann, 1968

1. Livet er en morgengave, sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have, der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken på at kæmpe eller dø.
2. Her er fredeligt og stille, her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille, og et brev med pure løg.
Lad alverden slå for panden og bekæmpe spe med spot,
jeg vil enes med hinanden og mig selv og ha det godt.
3. Samson gik og styrted' templer, Peter Freuchen knak sit ben.
Ak mod disse to eksempler er min dåd en sølle én.
Jeg har aldrig dræbt filistre eller kæmpet med en haj,
og når stærke mænd blir bistre, syn's jeg det er synd for mig.
4. Der er nok som går og sysler med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha skærmydsler og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder for at gi hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder, selleri og pastinak.
5. Jeg vil ikke slås med bisser, jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte som er danske hele dag'n,
og går rundt og spænder bælte, mens de råber; Fy for Fan.
6. Tiden går og tiden hverver store mænd til mandig dåd.
Jeg reserven blandt reserver bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne blot jeg skær' mig på en dolk,
og vil hell're slå min plæne, end slå løs på pæne folk.
7. Livet er en dejlig gave, jorden er en herlig jord.
der er øller i min mave, der står krokus på mit bord.
Når reserveerne skal stille for at splitte kloden ad
skriver jeg med kruspersille verdens mindste heltekvad.

Tekst: Halfdan Rasmussen, 1955

Lyse nætter

Melodi: Aske Bentzon, 1991

1. Nu kommer fuglene igen,
og lyset vælter pluds'lig ind,
det kommer gennem alle sprækker,
lyse nætter er tilbag'.
Alt, hvad der rørte sig, blev glemt,
da du var rejst, var det så nemt.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

2. Nu kommer lydene igen,
og verden vælter pluds'lig ind
med parasoller og sandaler,
bølger maler alt i sand.
Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter fløjet ind.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

Tekst: Alberte Winding, 1991

Sommersalme

Melodi: Waldemar Åhlén, 1933

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!
Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.
Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

*Tekst: Carl David af Wirsén, 1889
Oversat af Johannes Johansen*

Kom nu veninde

Melodi: Ingun Simonsen, 1984

1. Kom nu veninde,
dejlige kvinde –
fjeldvidden breder for solen sig ud.
Lege så lange,
sol, vin og sange
favner dig, kysser din dunbløde hud.

2. Minder forynger,
fuglene synger,
blomsterne dufter i højsommereng.
Roser så rige –
glødende pige
lå hos mig længe i lynghedens seng.

3. Salige glæder –
fuglene kvæder –
livets og elskovens evige leg.
Dobbelt så mange
blomster og sange –
fjeldenes tinder i guldglansen steg.

4. Gem disse klange,
hør mine sange,
lysende krans af sange om dig.
Spor hvor vi iler:
Minderne smiler,
dig elsker blomster og fiede som jeg.

5. Engang, du kære
får vi at bære
storme som øder vor elskov og lyst.
Jamen vi synger –
klang som forynger,
sange om sansernes solgyldne kyst.

6. Lilje min lyse
lilje min lyse,
skærm mig i passet mod
                        høststormens hvin.
Nordlyset kværner –
iskolde stjerner,
visnende mark under guldmånens
                        grin.

7. Om elskov døde,
marken blev øde,
da skal jeg mindes din livsglade sang.
Du er min lykke,
sol uden skygge –
tag mig i favnen da – endnu engang.

Tekst: Poul F. Joensen. 1955

Danmark, nu blunder den lyse nat

Melodi: Oluf Ring, 1922

1. Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

2. Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider
frem af forgangne tider.

3. Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

4. Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæset som kniv mod stene.

5. Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.

6. Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår -
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Tekst: Thøger Larsen, 1914

Min blomst

Melodi: Hanus G. Johansen, 1988

1. Fagre blomst på fjeldets side,
du, som pryder, hvor du gror,
tinde, indmark, eng og lide –
hvad er mere skønt på jord?
Én jeg lærte dog at kende,
som er skønnest, ung og skær
selv ej rosen ligner hende,
ligner den, som jeg har kær.

2. Blomster fødes, forårs-kåret,
Falmer, visner under høst.
Min skal blomstre hele året,
står end storm og sne mod kyst.
Hun kan bare én gang blomstre,
visner hun, gør jeg det med.
Hende skal jeg stedse følge
til den sidste lange fred.

Tekst: Poul F. Joensen, 1921

I Danmark er jeg født

Melodi: Poul Schierbeck, 1926

1. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
dér har jeg rod, derfra min verden går;
du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.

Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
står mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?

Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer -
Gud gav os den - Gud giv den bedste sejer! -
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England - nu du kaldes svag;
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder -
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

Tekst: H.C. Andersen, 1850

ESBJERG SANGAKADEMI

“MERE SAMARBEJDE - MERE SANG”

Støttet af Esbjerg Kommune

Esbjerg Sangakademi er etableret med udgangspunkt i de velfungerende miljøer der findes omkring Konservatoriets Pigekor og Treenighedskirkens Drengekor. Akademiet er en del af netværket ”SangkraftDanmark” bestående af 28 sangkraftcentre i Danmark som skal arbejde professionelt med sangen og gennem tilbud om aktiviteter for såvel piger som drenge, virke lokalt for den almene sanglige dannelse og uddannelse.

SangkraftDanmark er et netværk af Sangkraftcentre i Danmark. Netværkets formål er at tale sangens sag i alle dele af samfundet og at fremme inspiration, vidensdeling, kommunikation og samarbejde mellem alle dem, der arbejder professionelt med sang og stemme.

I de kommende år vil Esbjerg Sangakademi fortsat sætte fokus på at styrke sangen helt fra børnehave- til konservatorieniveau.

www.esbjergsangakademi.dk